

Club Excursionista de Gràcia

M A R Ç
A B R I L
2 0 0 4

PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 31 48
08006 BARCELONA

"MAI ENRERA"

Butlletí social

Publicació degana de la premsa de Gràcia
Creu de Sant Jordi 1992

XXII Any - 2a. Època, núm. 78
Fundat l'any 1922

Temple cinc teulades
Baktapur. Fotografia
d'Alex Duran

EDITORIAL

DIADA DEL CLUB

El passat dia 13 de gener, la nostra entitat va commemorar el seu 82è aniversari des de la seva fundació. Vint-i-sis presidents han estat dirigint els destins d'aquesta entranyable entitat que ha estat capdavantera en molts aspectes de l'excursionisme català. Per exemple, en la proposta de fundació de la Federació d'Entitats per tal de treballar totes les entitats envers la recerca d'idees i activitats que esdevinguin un clar futur, o també en el desenvolupament dels primers cursos de medicinala socors de muntanya, demostrant la preocupació del nostre club per la formació i la seguretat en les activitats en la natura.

Així mateix, cal destacar la visió de futur de començar a treballar en el marcatge i promoció dels senders com a entitat pionera d'aquesta activitat que avui en dia representa un clar esdevenidor de les activitats del turisme de natura.

Lliurament de la fotografia de Josep Balasch. Fotografia de Joan Pascual

Els cursos de promoció, iniciació i perfeccionament de l'excursionisme, en baixa muntanya, mitjana muntanya, alta muntanya, hivernal, esquí de muntanya, etc., posen en relleu l'enorme capacitat del nostre teixit associatiu i l'interès del jovent per la millora de les tècniques en la pràctica de l'esport que ens estimem, com també les diferents seccions treballant en la millora de la pràctica de les diferents activitats, com és ara l'acampada, desenvolupant any rere any les trobades en diferents indrets de la geografia per tal de dur a terme diferents activitats a la muntanya i fent que catalanistes de tota la nostra geografia esdevinguin socis del nostre club.

La col·laboració de la nostra entitat en el desenvolupament de la fira del llibre de Collsacabra destaca el nostre gran interès pel món de la cultura muntanyenca, que al llarg de molts anys ha recollit les activitats dels nostres socis, els seus escrits, la nostra revista, el butlletí, etc., documents que ens permeten donar a conèixer als nostres associats i a moltes entitats vinculades al món excursionista la gran tasca desenvolupada al llarg dels darrers anys, com així ho demostra el lliurament a l'Ajuntament de Gràcia d'una antiga fotografia familiar de Josep Balasch, l'alcalde

"espardenya" (promotor de la construcció del campanar de Gràcia). Cal destacar també l'inventari del material cedit i el reconeixement rebut, per un costat, de l'Arxiu Municipal de Gràcia i, per un altre, de l'Arxiu d'Història de Catalunya.

Carles Albessa rebent l'escultura. Fotografia de Joan Pascual

L'adaptació del nostre club a les noves tecnologies ha permès que les històriques guies de muntanya de la nostra estimada Editorial Alpina esdevinguin en format de 3D a proposta de la nostra entitat, cosa que considerem que farà millorar la identificació i la seguretat a l'hora de preparar les sortides.

I enguany, com no podem oblidar destacar els cent anys de la Matagalls - Montserrat, desenvolupada per mossèn Jaume Oliveres i recollit el repte pel nostre antic president en Carles Albessa, treballant de costat amb la comissió per tal de millorar tot el que representa aquesta activitat i per tal que quedes palès l'esforç, es va encarregar una escultura a la senyora Rosa Serra commemorativa d'aquest esdeveniment, que va ser lliurada a en Carles el dia del Club, juntament amb una placa recordatori a tots els membres que han treballat dins de la comissió.

Sense comentaris...
Fotografia de Joan Pascual

Però tot això exposat no ens ha de distreure del camí futur i de pensar que ens pot esdevenir una forta competència

Lliurament de les plaques recordatori als membres de la comissió M-M. Fotografia de Guillem Martin

per part d'empreses privades, que amb importants recursos treballen per captar els afeccionats als esports de natura.

Francesc Sanahuja i Toledano

AGENDA

MARÇ

4, dijous a les 20:30

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya
**ORGANITZACIÓ DE SORTIDES
SEGURETAT A LA MUNTANYA**
Coordinació: Jaume Jubert

4, dijous a les 21:00

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Alta Muntanya
DIAPOSITIVES / CLOENDA
Coordinació: Albert València

6 i 7, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides esquí de muntanya
TRAVESSA PUYMORENS - MERENS
Coordinació: Cesc Daví

6 i 7, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de sortides d'alta muntanya
PIC DE MAUBERME 2.880 m
Coordinació: Santi Artigues

6 i 7, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya
MONTARDO D'ARAN
Coordinació: Jaume Jubert

11, dijous a les 20:30

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya
CLOENDA
Coordinació: Jaume Jubert

14, diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides d'esquí de fons
FONTROMEU
Coordinació: Martí Santamaría

18, dijous a les 21:30

Secció de Muntanya
Audiovisuals Buch i Parera
**ASCENSIONS A 4000S DELS ALPS
POC COCORREGUTS**
Coordinació: Joan Bartolí

20 i 21, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides esquí de muntanya
LIVONET 2.869 i SALCORZ 2.704 m
Coordinació: Ramon Izquierdo

21, diumenge

Secció de Muntanya - GR-1
**6ª ETAPA: OIX - SANT PAU DE
SEGÜRIES**
18,350 km. - 5 h. 15'
Desnivells aprox. +800 m -325 m
Coordinació: Manel Arnau

21 i 22, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de sortides de mitja muntanya
**CANI DE RONDA: EL BAIX
EMPORDÀ**
Coordinació: Sergi Xanxo

25, dijous

Consell Directiu
**ASSEMBLEA GENERAL
ORDINARIA**

27 i 28, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides d'esquí de fons
PLATO DE BEIL
Coordinació: Martí Santamaría

ABRIL

3 i 4, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides esquí de muntanya
TUC DE MIHL 2.802 m
Coordinació: Joan Puras

6 i 7, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de sortides d'alta muntanya
PIC COMA PEDROSA 2.942 m
Coordinació: Xavi Zarzoso

15, dijous a les 21:30

Secció de Muntanya
Audiovisuals Buch i Parera
**PERÚ, BOMBA D'EMOCIONS:
TREKKING AL HUAYHUASH I
ALPINISME A 6000 m A LA
CORDILLERA BLANCA**
Coordinació: Jepi Pascual, Tonyo
García i Santi Artigues

15, dijous a les 21:00

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
PRESENTACIÓ / MATERIAL
Coordinació: Pilar López

18, diumenge

Secció de Muntanya - GR-1
**7a ETAPA: SANT PAU DE SEGÜRIES
- CTRA. C-26 RIBAMALA**
20,320 Km. - 5 h. 02'
Desnivells aprox.: +200 m -305 m
Coordinació: Manel Arnau

22, dijous a les 21:00

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
ORIENTACIÓ
Coordinació: Pilar López

22, dijous

Consell Directiu
ELECCIÓ DE PRESIDÈNCIA

24 i 25, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides esquí de muntanya
COMA PEDROSA 2.942 m
Coordinació: Josep Ros

24 i 25, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
MONTSERRAT
Coordinació: Pilar López

29, dijous a les 21:00

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
**PRIMERS AUXILIS / MEDICINA DE
MUNTANYA**
Coordinació: Pilar López

MAIG

1 i 2, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides esquí de muntanya
TAILLON 3.144 m
Coordinació: Pere Farré

1 i 2, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de sortides d'alta muntanya
PIC FRONDELLAS, 3.000 m
Coordinació: Rosa Sales

1 i 2, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
SERRA DEL MONTSANT
Coordinació: Pilar López

6, dijous a les 21:00

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
METEOROLOGIA
Coordinació: Pilar López

8 i 9, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
GARROTXA - VALL D'EN BAS
Coordinació: Pilar López

13, dijous a les 21:00

Secció de Muntanya
Curs d'Iniciació Mitja Muntanya
DIAPOSITIVES I CLOENDA
Coordinació: Pilar López

15 i 16, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle sortides esquí de muntanya
PUNTA ALTA 3.014 m
Coordinació: Romà Giró

...continuació a la pàgina següent -->

20, dijous a les 21:30
 Secció de Muntanya
 Audiovisuals Buch i Parera
FINIMARKSLOPET, LA CURSA MÉS AL NORD DEL MÓN
 Coordinació: Miquel-Àngel Martínez

23, diumenge
 Secció de Muntanya - GR-1
8a ETAPA: CTRA. C-26 RIBAMALA - CTRA. C-26 EL ROQUER
 12,320 km. - 4 h. 28'
 Desnivells aprox.: +380 m -340 m
 Coordinació: Manel Arnau

23, diumenge
 Cantaires Muntanyencs
XL FESTA DE CANÇÓ DE MUNTANYA a la vila de Castellar del Vallès.

29, 30 i 31, dissabte, diumenge i dilluns
 Secció de Muntanya
 Cicle sortides esquí de muntanya
ERISTES 3.053m i FORQUETA 3.007m
 Coordinació: Alex Mariné

ALTES DE SOCIS

7748 MARC SANTIVERI TORRAS
 7749 FRANCES X. MARTINEZ HURI
 7750 MARINA NOGUÉ PICH
 7751 ANTONI PARDINILLA ROVIRA
 7752 ANDREU VALL PORTABELLA
 7753 ARNAU FIGUERAS SABATER
 7754 IMMA MARCH FLOTATS
 7755 RAQUEL MIRABENT PAGÈS
 7756 MARTA PARER GÁLVEZ
 7757 VICTOR ESTEVE RUIZ
 7758 ENRIC CARBONELL GONZÁLEZ
 7759 FRANCESC COLOMINA FERNÁNDEZ
 7760 MAR LLOBET ESTEBAN
 7761 ANNA CASALS CASAS
 7762 PAU LUNA GARCIA
 7763 Mre TERESA CANALS SANAHUJA
 7764 MARTÍ VINYOLES TONEU
 7765 VINYET MOLLÀ CABESTANY
 7766 JEM SEGURA FERRER
 7767 ALEXANDRA SEGURA FERRER
 7768 ORIOL SARDÀ
 7769 BERTA ALGUERÓ CAMA
 7770 MARINA GAY MARIN
 7771 EUGENI SOY FUSTER
 7772 ARNAU MULLOL CARTES
 7773 Mre TERESA FÀBREGAS HUGUET
 7774 ALBERT MUSONS-AGELL
 7775 Mre SOLEDAD SOLÍS FIGUEROA
 7776 LAIA JESSICA RIPOLL MACIAS
 7777 MARINA BRUCET VINYALS
 7778 Mre ANGELS AYMERIC RESTOY

CULTURAL

LA CATEDRAL DE BARCELONA

El passat 31 de gener es va fer la visita a la catedral de Barcelona, que enguany celebra els seus 706 anys. El recorregut,

Grup de participants. Fotografia de Joan Pascual

extens, es va haver de fer en dos grups d'unes vint-i-cinc persones cadascun. Es visità la capella del Sant Crist de Lepant, el cor, la cripta de Santa Eulàlia, l'altar major, els terrats, el claustre, el museu i la capella de Santa Lúcia.

Sobre la coberta de la Catedral. Fotografia de Joan Pascual

La catedral és un monument cap dels d'interès històric i artístic de la ciutat. Barcelona tenia ja en el segle IV una catedral paleocristiana, que l'any 985 va ser destruïda per al-Mansur. La segona catedral, la romànica, va ser consagrada l'any 1058 i l'actual, gòtica, es va començar a construir l'any 1218. Tanmateix, la façana principal no s'acabà fins a l'any 1890.

Donem les gràcies als guies que ens van acompanyar i que amb les seves extenses explicacions ens van fer gaudir dels punts d'interès de la visita: detalls que desconeixíem...

Campanar. Fotografia de Joan Pascual

EL PESSEBRE DINS EL FORN IBÈRIC DE SANT ADJUTORI

Pocs dies abans de Nadal i seguint la tradició del Club, un grup de socis es va encaminar cap a can Borrell per instal·lar el pessebre dins el forn ibèric i visitar l'ermita de Sant Adjutori, tot recentment restaurat. També ens hi vàrem trobar amb els amics de Sant Cugat, que eren els encarregats de portar-nos la clau de la reixa

Pessebre davant la porta del forn. Fotografia d'Elsa Castellà

que protegeix el forn. Va sorgir el problema que el Museu de Sant Cugat va voler que la clau no vàrem poder obrir la porta. Malgrat aquest fet, es va deixar el pessebre davant el forn i s'hi van cantar unes nadesles com cada any.

Davant del Forn Ibèric. Fotografia d'Elsa Castellà

En el butlletí del Parc de Collserola, tardor 2003, s'explica que han finalitzat els treballs de remodelació de l'ermita de Sant Adjutori i del forn ibèric, dos edificis històrics inclosos al catàleg del patrimoni arquitectònic de Sant Cugat com a "Bé Cultural d'Interès Local" i que formen part del museu de la localitat. També s'afirma en aquesta revista que el forn data del període baix-republicà romà (segles I a abans de Crist). És aventurat afirmar-ho quan no es va trobar ni un tros de ceràmica al seu entorn que pogués ajudar a datar-lo. Piera, Brasó i Castellà, descobridors d'aquest forn, només van poder afirmar que, per les característiques, era de tradició ibèrica.

Remarquem que en la dita revista de Collserola no queda reflectit en cap moment que fou el Club Excursionista de Gràcia qui va descobrir el forn i qui durant els darrers quaranta anys n'ha estat el protector, així com de l'ermita. També queda en l'oblit que la Diputació de Barcelona va ser qui va subvencionar els treballs de recuperació de la troballa arqueològica. Demanem al Museu de Sant Cugat el retorn del rètol explicatiu a fi que el visitant d'aquest lloc pugui informar-se de la seva història.

Forn ibèric. Fotografia d'Elsa Castellà

LA PEDRA DEL NOSTRE ESTATGE: AQUAS IN GAUDI

A la sala del nostre Club, hi haureu vist una pedra penjada de la paret. Alguns socis em pregunten que representa i quin n'és la història. El prestigiós historiador Martín Albero n'explicava la procedència al butlletí Mai Enrera de l'agost del 1931. La va trobar ell mateix al portal de la casa número vint-i-set del carrer de Quevedo, fent de marxapeu. Tenia gravades unes lletres en les quals es poden llegir clarament tres mots llatins:

AQUAS IN GAUDI

Pertany a una inscripció mutilada que podria ser romana. El propietari del local industrial, senyor Pere Allier, va fer donació al Club de la pedra i manifestà que la primera fabrica d'aquells terrenys datava d'uns cent cinquanta anys enrere. Per classificar la inscripció es va consultar el director de l'Arxiu Històric de la Ciutat, l'il·lustre senyor Duran i Sanpere. La inscripció podia referir-se a 'aigües del baptisme' i és possible que es tracti d'una inscripció romana d'època tardana.

Mossèn Jaume Oliveras va fer una reconstrucció i interpretació de la inscripció:

La pedra del nostre estatge. Fotografia de Bernat Ripoll

HAVRIETIS AQUAS IN GAUDIO DE FONTIBUS SALVATORIS

Això és: 'Haureu aigües amb goig de les fonts del Salvador'. Segueix mossèn Oliveras explicant que les lletres d'aquest verset d'Isaïes podien estar distribuïdes en la pedra, la qual segurament serviria de llinda a la porta d'un baptisteri o capella. És difícil datar-la exactament, ja que no anava acompanyada de cap classe de materials. Penso igual que Martín Albero que, tant si la pedra és romana com si és renaixentista, és digna de ser conservada. El barri de Gràcia té pocs vestigis del seu antic passat.

PROPERES VISITES 20 DE MARÇ

Visita cultural al call de Girona en autocar i visita al Museu Arqueològic així com als banys àrabs. Les inscripcions s'han de fer a secretaria del 8 al 17 de març.

Maria-Dolores Lázaro

CANTAIRES MUNTANYENCS

XXXVI CONCERT DE NADAL

El passat 20 de desembre de 2003 celebràvem el Concert de Nadal que oferim cada any als socis i amics del Club Excursionista de Gràcia.

En féu la presentació el president de la Coral, Miquel Fernández, qui manifestà el goig de retrobar-nos una vegada més amb motiu d'aquest concert nadalenc, que és una altra manera de desitjar a tothom unes felices festes, sense oblidar a tots aquells que ens han precedit i que, dissortadament, no poden estar avui entre nosaltres.

A més, ens diu, pretenem que almenys durant una estona deixem de pensar en l'actual bogeria consumista que sembla ser, per a alguns, l'únic objectiu d'aquest dies, i que potser el que es preten és que gastem molt, tot negligint aquelles situacions injustes de fam, d'agressions a les dones, de manca de les nostres llibertats i de guerres que, de segur, no volem cap de nosaltres; situacions que és molt possible que s'estiguin donant en aquests moments i tal vegada molt a prop nostre.

Cantaires Muntanyencs. Fotografia de Guillem Martin

Aleshores, Miquel Fernández ens fa saber que aquest any, i per preparar el concert, el nostre director Víctor Barbé i Barbé ha hagut de treballar encara més que de costum. El problema rau, principalment, en el nombre escàs de cantaires, que, si bé en el cas de les dones les baixes es cobreixen amb escreix amb noves incorporacions, en el camp dels homes això costa molt més. La feina o bé altres obligacions són moltes que fan difícil que alguns mantinguin el compromís d'anar als assajos... o qui sap si això passa perquè "els homes no som tan decidits com les dones en el moment de posar-nos davant del públic", encara que aquest sigui tan

generós com sou vosaltres, cosa que -cal dir-ho- facilita molt les coses.

Això ha fet, doncs, que el director hagi hagut de treballar més i buscar cançons a tres veus en lloc de les quatre habituals. En fi, que si hi ha algun home que vulgui afegir-se'ns en aquesta agradable tasca de cantar, l'esperem al Club amb els braços oberts. Penseu que del que es tracta és de passar unes bones estones de companyonia, tot treballant les cançons i, en conseqüència, fer que la Coral vagi complint anys.

El concert, va dient, consta de dues parts. Comencen els Cantaires Muntanyencs, i la primera cançó serà dirigida pel mestre fundador de la Coral, Josep Vilella i Amorós, com s'ha vingut fent en els darrers anys, excepte el passat 2002 en què no li va ser possible per motius de salut. Avui ens alegrem molt de poder-lo tenir entre nosaltres.

I la resta, lògicament, correrà a càrrec del nostre director Víctor Barbé. Les cançons seran: *Calaboga, no se buen amor*, Anónima; *Vine, vine*, harm. W. Wilhelm; *Baixeu del Cel, bells angelets*, harm. J. Weyrauch; *Audite Silete*, M. Praetorius; *Viva tutte le vezze*, F. Giardini; *Còhors Generosa*, harm. Z. Kodály; *Cap on vas pescador*, *La viola del vell Janos*, harm. B. Lajos.

La darrera peça d'aquesta primera part, *Ara és demà*, vol ser un homenatge al poeta Miquel Martí i Pol que, com tothom sap, ens ha deixat recentment. La música és de Víctor Barbé.

Orquestra Arcs. Fotografia de Guillem Martin

A la segona part, l'Orquestra Arcs, dirigida per Sergi Bello, interpretarà tres melodies. Seguirà, sota la direcció de Víctor Barbé, el cànon de Pachelbel *Déu és llum*, amb la nostra Coral i tots aquells antics cantaires que han pogut venir als assajos. I, per finalitzar, tindrem una selecció de nades populars que el nostre director ha adaptat per a orquestra i coral. Els títols són els següents: *Aclarida*, *L'anyacaba*, *Santa Nit*, *L'arbre Sant*, *De dalt del Cel*, *Ha nascut el Déu infant*, *Adeste fideles* i *Nadal*.

Va cloure l'acte el president del Club, Francesc Sanahuja, que agraï, en primer lloc, l'acollida que ha dispensat, una vegada més, a la nostra Coral, la Parròquia de Corpus Christi. I afegeix que vol aprofitar l'avinentesa per felicitar el director Víctor Barbé i a tota la Coral pels resultats

obtinguts –com s'ha pogut veure avui- a base de la tasca pacient i continuada en els seus assajos de setmana rere setmana durant tot l'any. En un altre ordre de coses, recorda que el proper 13 de gener de 2004 el Club Excursionista de Gràcia compleix 82 anys d'història, ahirora que la Coral en farà 52 de la seva fundació sota la batuta del mestre Josep Vila.

Fa referència a una cita de Beethoven sobre que "la música és la més alta revelació que pot tenir l'home". Confia, doncs, que aquesta revelació es mantingui l'any vinent, i assegura que el Club farà sempre costat als Cantaires Muntanyencs per intentar captar noves veus d'homes, a fi que es puguin cobrir les petites mancances que hi ha actualment.

Coral antiga cantaires. Fotografia de Guillem Martin

Per acabar, comunica que en el penúltim Consell Directiu del Club Excursionista de Gràcia i a proposta de Miquel Fernández, president de la Coral, proposta a la qual s'adheri Dolors Lázaro, en nom de la Secció Cultural, es va acordar nomenar Soci d'Honor del Club Excursionista de Gràcia el Sr. Albert Musons, Conseller Municipal de Cultura i Esports de la nostra Vila, pel seu ajut i col·laboració que ha prestat al Club al llarg dels anys que ve ostentant aquesta representació oficial i que han sobrepassat àmpliament les tasques que, com a persona pública, li pertocaven. Francesc Sanahuja es complau a manifestar-li el reconeixement del Club, precisament en el marc d'aquest Concert de Nadal, i prega a Albert Musons que accepti aquesta distinció, ahirora que l'insta a dir unes paraules.

Albert Musons s'adreça, doncs, als assistents dient que òbviament accepta aquest honor del Club Excursionista de Gràcia, i l'accepta en tant que es considera amic de l'Entitat i amic de moltíssimes persones que la integren, i no en tant que representant d'una institució pública -ell creu que com a conseller municipal no ha fet altra cosa que complir amb el seu deure, que és el deure dels responsables polítics, i, en aquest cas, dels temes de cultura, que és estar absolutament al costat de la gent que fa coses-. Per tant, sí que com amic del Gràcia s'honora profundament que li faci aquesta distinció una de les entitats més veteranes de la vila graciense. Una entitat per la qual han passat com a socis, i com a socis d'honor,

en alguns casos, personalitats molt importants de la nostra vida social i cultural, i per això només pot dir que realment l'emociona aquesta distinció i en dona les gràcies més sinceres al Club Excursionista de Gràcia i a tots els seus socis. Si m'heu tingut sempre al vostre costat -afegí- naturalment que ara m'hi tindrèu molt més, perquè em considero absolutament un dels vostres. S'acomiada desitjant un bon Nadal i que l'any 2004 porti noves perspectives de joia i de solidaritat al món. Fa vots perquè arribi un dia que quan es faci aquest Concert de Nadal, i augura que és segur que es farà durant molts anys, no s'ha de reivindicar la pau, sinó que es pugui parlar de la realitat de la pau.

Tanca l'acte Miquel Fernández al·ludint al desig del president del Club de comprometre's més amb la Coral. Agraïx als assistents la seva presència i els emplaça a retrobar-se de nou en el proper Concert de Nadal, tot desitjant-los unes bones festes i un millor any 2004.

Aurora Vila i Guàrdia

NOTA:

No puc tancar aquesta ressenya del Concert de Nadal d'enguany sense girar els ulls vers la persona que em va precedir en aquesta tasca, durant 25 anys (fins al 1994), amb competència i pulcritud, l'amic Alexandre Marcet, que, en acabar l'any 2003, ha clos el cicle de la seva vida tot just complert, hores abans, el seu 84è aniversari.

Aquesta pàgina, a la qual ell va donar vida tan brillantment, en guardarà sempre el millor dels records. Descansi en pau el company de cants i de tantes altres activitats del nostre Club.

A.V.G.

PROPERES ACTIVITATS DE LA SECCIÓ DE CANTAIRES

23-05-04 Assistència a la XL Festa de Cançó de Muntanya a la vila de Castell del Vallès.

19-06-04 V Concert de Primavera, a la sala d'actes de l'Ajuntament de Gràcia, amb la coral invitada de la Unió Excursionista de Sabadell, i com de costum el concert el dedicarem a una personalitat graciense, l'historiador i periodista radiofònic Josep M. Solé i Sabaté, recordant els centenaris de les il·lustres figures d'Apel·les Mestres i d'Eduard Toda, col·laboradors que foren de la nostra Entitat.

Miquel Fernández

MUNTANYA

CURSOS DE MONITOR-VOLUNTARI DE LA FEEC, ESPECIALITAT EXCURSIONISME

PROVES D'ACCÉS

Eldiuenge 2 de novembre la Pili Vendrell, la Pili Justo, l'Àlex Duran, l'Eli i en Barend van fer les proves per a poder participar als cursos de monitors voluntaris de la FEEC, modalitat excursionisme.

Les proves començaren a les vuit del matí al Jou, un hotel-restaurant rural prop de la central tèrmica de Cercs, Berguedà. El temps ens acompanyava: cel blau i sol. Amb el nerviosisme d'una possible manca de documentació, ens vam inscriure i ja érem a punt per a començar la prova.

La prova va consistir a recórrer un itinerari d'orientació per camins, senders i graus de la cinglera de Vallecbr. Després d'escoltar les explicacions de l'organització, vam començar a caminar, cadascú pel seu itinerari (A o B). Calia passar per onze fites senyalades al mapa que l'obligaven a recórrer una distància de 12 km, amb 600 m de desnivell. Les vistes des de dalt de la cinglera eren de gran bellesa: els boscos amb els colors de tardor i les serralades del Cadí i del Pedraforca enfarinades amb la neu recentment caiguda.

Curs de la FEEC. Fotografia de Barend van Drooge

Tots vam marcar correctament les fites a la tarja personal de control i una setmana més tard sortien a la pàgina web de la FEEC els resultats satisfactoris per a tots els membres del Club.

MÒDUL GENÈRIC

Una vegada superada la prova d'accés, ens vam apuntar al mòdul genèric, de tres dies de durada, que vàrem dur a terme el cap de setmana del pont de la Puríssima. Ens

feien enveja els nostres companys que aprofitaven el pont per anar de travessa i fer esquí de muntanya; però, tot i estar tancats a les aules fent les classes, també vam tenir estones per fer ambient entre nosaltres.

Les classes de què consta el curs són: medi natural, orientació, direcció i conducció de grups. Es complementen amb dues sortides pràctiques de medi natural d'orientació, que és clar que és el que més ens va agradar.

La valoració col·lectiva que fem d'aquest mòdul no és gaire positiva. La qualitat de les explicacions sempre depèn de la persona que les dona, i això passa arreu, sempre hi ha de tot. En general, però, la sensació és que com que era un mòdul bàsic es tocaven les matèries molt

Curs de la FEEC. Fotografia de Barend van Drooge

superficialment, i de vegades, quan s'intentava fer la classe participativa amb preguntes, es passava d'un tema a l'altre sense un fil argumental.

Espereu pel bé de tots que la part següent que farem a la primavera, el mòdul específic, sigui més interessant i ens aporti més coneixements, i que, en general, aquest esforç que estem fent participant en aquests cursos serveixi per a alguna cosa més que per a tenir una acreditació federativa.

Barend van Drooge

ESPECIALITAT ALPINISME

□

Era el 18 de gener de bon matí. El Tonyo i jo érem al refugi del Rebost, i ens afanyàvem a acabar d'esmorzar, ja que a les 8.00h havíem de ser al Coll de Pal.

Havia començat a nevar durant la nit, ara s'estava posant més fort; i no teníem clar que la "furgona" dels companys de Calella de Palafrugell pogués sortir de la pista (ara ja, totalment nevada). Per sort, uns bons pneumàtics de contacte, la perícia del conductor, i la força d'empènyer de

tota la resta va fer que arribéssim sense més entrebancs fins la carretera.

La visibilitat era nul·la i a deu metres per davant nostre, però com que s'havia quedat al coll, ja ens veíeu enfilar la carretera amunt. Quan ja érem gairebé a dalt, vam creuar-nos una llarga filera de vehicles (encapçalada per un amb la gent de la FEEC), i ens van fer baixar a Bagà.

Mentre els avaluadors discutien entre ells si suspènia la prova, o la feien a algun altre lloc; tots els que havíem de ser avaluats vam buscar un bar per fer un most.

Finalment, a les 10.30h, els avaluadors van decidir que la prova quedava ajornada pel dissabte de la següent setmana.

Era el 24 de gener, a les 7.00h, i jo estava a l'estació de tren de Cardedeu, començant a dubtar de si m'hauria equivocat de lloc o d'hora. Havia quedar amb una gent de Sant Celoni per pujar amb ells a fer les proves.

Quan vam arribar, vaig carregar ràpidament tots els meus patrecols al 4x4, i vam enfilar cap a Bagà. Per la carretera vam trobar algun accident, i cada cop anàvem pitjor d'hora. Al arribar a Coll de Pal (vam ser els últims), el temps era estable, però nevava lleugerament. Per sort, la gent anava sortint granada, i encara en quedaven uns quants per iniciar la prova.

Com que durant la setmana havien sortit els resultats de la prova d'Esquí de Muntanya, i m'havien tomat (i jo!) havia fet convençut que m'estava anant força bé, aquest cop no me'n reflicia ni de ma mare, i ho faria tot com marquen els canons.

Al començar la prova et feien una revisió comprovant el material tècnic que duies a la motxilla.

Després et donaven la sortida, i havies de seguir el recorregut que marcaven uns banderoles (com que ja havia passat força gent abans, la traça era molt evident; i com que el circuit era petit, vèies a la gent que tenies més endavant). Aquest primer tram era pla.

Es segon avaluador et feia col·locar el talabard, els crampons, i el piolet. Així havies de continuar, ara ja per un pendent, on el recorregut s'enfilava tot fent zigzagues.

Després d'un flanqueig, tocava fer un troç de baixada. Llavors, un altre flanqueig ens duia a un altre avaluador, que et feia treure els crampons, i tirar-te pendent avall per fer una autodetenció (al haver "calgut" tanta gent abans meu, i la neu no estar gaire dura, s'havia format un canalió considerable, i la feina va ser meua per agafar prou velocitat i fer la maniobra d'autodetenció sense "topar amb les parets").

Un cop avall, t'havies de tornar a posar els crampons, i seguir fins al peu d'una zona mixta, on altres avaluadors et feien pujar. Havien col·locat uns quants parells de banderoles en el recorregut, i es tractava de passar per dins de les "portes" (com als slàloms de les competicions d'esquí). El piolet era opcional, però els crampons noteis podies treure.

Un últim flanqueig, i fer tom per baixar (perquè hi havia una cua de gent com les que es fan a la Panadella). S'havia de muntar un ràpel, i baixar pel mateix (amb un avaluador que no et treia l'ull del damunt).

En arribar avall, plegar la corda, i tornar cap a l'inici, on controlaven el temps que havies invertit en fer el circuit. Jo havia quedat amb la gent del Gràcia al refugi de La Molina; o sigui que vaig acomiadar-me dels companys amb que havia pujat, endreçar la motxilla, calçar-me els esquís, i ja em veíeu a mi tirant muntanya avall en un sentit, mentre tothom marxava a casa en l'altre.

A la setmana següent, quan vaig entrar a la web de la FEEC per veure el resultat de la prova, després de teclejar el meu NIF vaig dubtar un parell de segons a apretar l'intro. Només faltaria que aquesta prova també m'hagués anat malament...

Esquí de Pista (25-01-04)

Feia un dia fantàstic, i uns quants dels que érem al refugi del Club vam anar a fer esquí de pista. Érem l'Elena, la Lorena, la Montse, la Pilar, l'Enric, en Francisco, en Miquel, el Sergi, en Toni, i jo. Després de veure a la pissarra els gruixos i remuntadors de les diferents pistes, vam optar per anar a Les Angles.

Les pistes estan força bé si tens un nivell mitjà, ja que n'hi ha moltes de vermelles, i són sumament amples (per tant es pot practicar la tècnica, o agafar velocitat, sense el risc de trobar-nos de seguida un arbre al davant si momentàniament perdem el control dels esquís). Si el nivell que tens és alt, i busques pistes negres, potser no és la millor opció, perquè tan sols n'hi ha un parell.

Lògicament, un grup de deu persones, amb nivells d'esquí diferents, resulta excessivament lent i inoperant. Tots vèiem que el millor seria repartir-nos en dos grups, i així ho vam fer: el "canyero" i el "tranquil".

Jo vaig quedar-me al "tranquil", amb l'Elena, la Montse, el Francisco, i el Sergi. Ens ho vam passar d'allò més bé; provant diferents pistes, traçant un de diferent a cada baixada, fent un fantàstic picnic a les taules del bar, i fent alguna escapadeta "canyera".

A tots plegats ens va quedar el cuquet de tornar-hi un altre dia. Comenceu a mirar dates...

Jordi Pi

INAUGURACIÓ DEL CICLE D'AUDIOVISUALS JOSEP BUCH I PARERA 2004

El dijous 15 de gener va tenir lloc la inauguració del Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera a la seu del Club. El cicle té com a finalitat presentar-nos material audiovisual dels socis i

col·laboradors sobre diverses temàtiques d'activitats de muntanya pel nostre país i arreu del planeta. El cicle va començar amb dos projeccions d'audiovisuals de gran impacte visual: Etiòpia en BTT i una travessa d'esquí de

Etiòpia en BTT. Fotografia de Jaume Jubert

La Silvretta. Fotografia de Jaume Jubert

muntanya per La Silvretta, a càrrec de Jaume Jubert, soci del nostre club. A part de la seva bellesa paisatgística, les projeccions van combinar l'aspecte clàssic de les diapositives amb la tecnologia avançada de crear vídeos amb ordinador. En aquesta primera jornada, vam comptar amb la presència de diverses autoritats polítiques del barri de Gràcia i del nét d'en Josep Buch i Parera (de qui porta el nom el cicle i un dels fundadors del nostre club), Xavier Buch. L'assistència va ser multitudinària i, després de les projeccions, tothom va poder gaudir d'un petit refrigeri que va permetre comentar la jugada amb el ponent i el públic.

Finalment, només resta recordar que el calendari de tot el cicle apareix en el tríptic específic o pot ser consultat a les pàgines web <http://www.cegracia.com> o <http://www.leec.org>.

ANNAPURNES SUGGERIDORS

El dijous 19 de febrer, dintre del cicle d'audiovisuals Josep Buch i Parera d'enquany, en Manel Castells i m'Alex Duran ens van explicar el trekking que varen fer l'octubre passat al voltant del massís dels Annapurna.

NEPAL. TREKKING ALS ANNAPURNA

En Manel, na Teresa i jo ho teníem tot enllestit per marxar el 3 d'octubre cap a Kàtmandu, però a darrera hora i per problemes familiars la Teresa es va haver de quedar a Barcelona. En Manel i jo, en plena recerca de la pau interior, el misticisme i la vida contemplativa, ho havíem deixat tot en mans de la Teresa, que era el tercer cop que viatjava al Nepal. Així que quan un parell de dies abans de marxar ens va dir que li era impossible venir... se'n va posar un cuquet a la panxa que no ens vam treure fins que vam aterrar a Kàtmandu i vam comprovar que tot està molt organitzat i molt preparat per als turistes.

Manel i Alex. Fotografia d'Alex Duran

Després de passar tres dies a la vall de Kàtmandu visitant diferents llocs, dels quals destacariem el temple hindú de Passupatinath (un dels temples hindús de pelegrinatge més importants d'Àsia) i Bakhtapur (ciutat declarada patrimoni universal de la humanitat per la Unesco pels seus temples i palaus), vàrem poder comprar el permís de trekking (25 €) per a marxar en autobus cap a Besisahar, des d'on vam començar a caminar.

El primer dia de caminar el Manel es devia llevar amb mal peu, perquè va agafar un constipat de ca l'ample que ja no es va treure de sobre en els setze dies que va durar el trekking. D'altra banda, el tercer dia la seva càmera va decidir suicidar-se llançant-se de cap a un petit tótil ple de sorreta, que la va deixar KO també per a la resta del viatge, tot i els banys de sol que li vam fer. Sigui com sigui, i tret de petites anècdotes, tot va anar com una seda.

Durant deu dies es va guanyant alçada resseguint la vall de Marsyangdi fins al Thorung La Pass, a 5.416 m. Els sis dies restants es baixa per la vall del Kali Gandaki, la més

profunda del món ja que està flanquejada per l'Annapurna i el Dhaulagiri, separats únicament per uns 30 km.

Porters. Fotografia d'Àlex Duran

Natura i paisatge: setze dies caminant per senders aptes només per a persones i animals de càrrega. El *trekking* evoluciona des dels camps d'arros i la vegetació selvàtica fins als boscos de pins i avets, i puja cap als prats d'alta muntanya i els cims nevats de més de set mil metres. En moltes parts del viatge totes aquestes visions conflueixen.

La gent: enmig de tanta bellesa de la natura hi ha la bellesa humana dels habitants dels molts pobles que travesses. Les condicions de vida hi són força difícils, ja que fa fred i la gent vesteix malament. Viuen de la terra, que

encara és treballada amb mitjans artesanals. Famílies senceres s'ajuen en cercle enmig dels camps segant els cereals amb aixades i separant-ne el gra manualment.

Nenes. Fotografia d'Àlex Duran

Annapurna 2 al matí. Fotografia d'Àlex Duran

Imatges vives d'un viatge: àvies carregant farcells de llenya a l'esquena o ajegudes collint paletes de l'hort. Fills carregant a l'esquena els seus pares ja grans i desvalguts. Nens i nenes saltant i corrent cap a l'escola amb el cistellet de palla penjant del front. Dones xiulant sobtadament per espantar una parella d'espàrvers amb

gana de gallines. Nens que et miren tímidament per tot seguit obrir-te el seu cor d'infant amb un senzill "Namasté" i una rialla confident.

Els turistes: n'és ple, però el *trekking* és prou llarg perquè puguis caminar en solitud si t'ho proposes. D'altra banda, per a nosaltres va ser un dels ingredients imprescindibles del viatge. Nacho, Maribel, Ricardo, Diana, Goyo, Ruth, Chrissy, Rachel, Marco, Liz, Lluís, Elisabeth, Beth, Ganesh... són una part molt important de l'experiència viscuda.

Dhaulagiri. Fotografia d'Àlex Duran

Aquest *trekking* és força fàcil de fer des d'un punt de vista organitzatiu. Durant tot el recorregut trobes infinitat de pobles més grans o més petits on menjar i dormir. En funció de les necessitats pots escurçar o allargar les etapes. És assequible per a tota la gent acostumada a caminar. La principal dificultat és l'alçada, cosa que es soluciona anant sense presses fent una bona aclimatació. Contractar portadors i guies és molt fàcil i econòmic i fan el *trekking* més assequible i còmode.

Annapurna sud. Fotografia d'Àlex Duran

I ja per acomiadar-nos, simplement ens resta recomanar-vos una bona caminada pel Nepal, que de ben segur que us farà gaudir de la natura, de les muntanyes i de la gent. En guardareu un bon record.

Àlex Duran

LA SECCIÓ DE MUNTANYA MÉS VIVA QUE MAI

Overbooking al Refu de La Molina el cap de setmana del 24 de gener!

Amb motiu d'un espontani cap de setmana de multiactivitat per la Cerdanya i la Catalunya Nord, i una vetllada més que concorreguda al nostre refugi de La Molina, us presentem un breu recull de la visió de la jugada i les "piades" dels diversos grups.

Feia temps que em rondava pel cap fer una visita al refugi del CEG perquè encara no el coneixia, i com que no practico l'esquí no veia el moment per pujar-hi. Comentant amb els companys la sortida d'esquí de pista que hi havia programada, em van animar a provar l'esquí de fons, ja que també n'hi havia una sortida el diumenge.

Va ser molt curiós veure com la gent anava pujant al refugi escalonadament, sense horari, en cotxe o en tren. Dissabte a la nit ens havíem reunit al refu, tot plegat, diversos grups del Club per fer diferents activitats de muntanya amb neu. Els uns havien pujat per fer esquí de pista, els altres per fer esquí de fons, d'altres esquí de muntanya i d'altres canals. Érem uns vint-i-quatre persones per a les vint places de lliteres que hi ha al Refu!

La sortida, l'endemà de matinada, va ser també per etapes, i es pot destacar el poc soroll que es va fer (tot i que no sé quantes alarmes van sonar des de les cinc). L'ambient que es transmetia era molt càlid i divertit. És important trobar aquesta unitat, que a més l'ajuda a conèixer esports alternatius i a saber fins a quin punt tens el nivell per a practicar-los.

Respecte al refugi, he de dir que està en molt bones condicions (felicitats, Pili J.); a més, involucrar la gent a col·laborar a condicionar-lo fa que fem el nostre refugi encara més nostre.

Esquí de fons a Aransa

Va ser una sortida fantàstica, vam tenir unes bones guies. Voldria recomanar especialment a tota la secció de mitjana muntanya la pràctica de l'esquí de fons (encara que no sàpiguen esquiar). Per mi va ser una molt bona experiència. No és difícil (tot i que a les baixades, encara que lleu, alguna caiguda vam tenir!). Exercites tot el cos, especialment les extremitats inferiors, les superiors i les natges. Llisesques pel mig del bosc gaudint del contrast de la intensa verdor dels arbres amb la blanca lluentor de la neu. Un paisatge que val la pena veure.

(per Carme Ballesta)

Les sortides dels altres grups van ser les següents.

Esquí de pista a Les Angles: 7 persones.

Esquí de muntanya: Roc Melé, 2.811 m. Sortida del cicle, amb 21 participants. +/- 1.150 m, 4 h 30 min de pujada, 2 h de baixada.

Multitudinària sortida del cicle d'esquiadors de muntanya del Club a aquest bonic mirador de les muntanyes de l'Arieja i Andorra, en lloc de la sortida programada al Pedró dels Quatre Batlles. La neu, molt dura i crosta en tot el recorregut, no ens va deixar gaudir de la baixada, però les vistes i la varietat de l'itinerari van valer la pena. Els efectes de la pluja en forma de reguerots i neu crosta es van notar fins quasi al cim. Tot i la pluja, hi havia plaques en orientacions sud força fràgils.

Recorregut: carretera del coll de Pimorent a Aix les Thermes, cota 1.700 - nu, 1.650 - estanyol dels Clots, 2.388 - Cap de la Coma del Forn, 2.688 - Roc Melé, 2.811 m - cota 1.700 m.

("piada" per Jaume Jubert)

Canals:

Canal de Vernissell (Cambredase): Albert València, Santi Artigas i Ramon Orteu.

El Santi, el Ramon i jo vàrem anar a fer la canal del Vernissell, a Cambredase, a la Cerdanya francesa, aquella que els antics familiars de l'Aznar varen regalar als veïns del nord.

Es deixa el cotxe a l'aparcament de l'estació d'esquí de Sant Pere dels Forcats i des d'aquí es puja fins al circ de Cambredase per les pistes d'esquí, caminant, amb esquís o, com jo, amb els remuntadors. Els meus companys ho van fer amb esquís de muntanya, com pertocava (personalment els vaig donar l'excusa que no tenia l'estómac en condicions). Aribats a peu de circ, ens vam trobar davant d'un petit pla amb acumulacions de neu importants. Aquí ens vam creuar amb un francès que tornava d'intentar pujar la canal ja que estava impossible de neu; deia que s'enfonsava fins a la cintura. Nosaltres vam continuar i, gràcies a dur esquís de muntanya, vam arribar on s'estrenyia la canal i ens vam descalçar. Tal com deia el francès, era epopeic intentar anar caminant. Un cop penjats els esquís a la motxilla vam encetar la canal. El Ramon, com tocava, amb dos piolets, en Santi i jo, i sense que sigui recomanable, amb els pals d'esquí. Com

podreu deduir, la canal era força assequible. Iniciada la marxa, vam estar a un pas d'abandonar perquè realment t'enfonsaves quasi fins a la cintura. Per sort, una mica més amunt la qüestió va canviar lleugerament i la neu es va anar endurent. Mentrestant, el temps passava fugaç escoltant les nombroses picabaralles entre els meus companys respecte a qui obria més via. La temperatura, perfecta, fresqueta però no gèlida, com seria habitual. A la sortida la neu ja començava a estar glaçada, per la qual cosa vam treure els piolets. El corredor no té especial dificultat, i la inclinació màxima és de 50°. Un cop arribats al final del corredor ens vam tornar a calçar els esquís i vam baixar esquant fins a les pistes, on ens vam quedar la resta del dia... per desgràcia del Santi!

("piada" per Albert València)

Punta de la Vinyola (Porté-Puymorens): Jeji Pascual i Jordi Castells.

Aparquem al coll de Pimorent, i sortim per una pista d'esquí que va a petar allà. A la pista la neu està molt bé (deu ser perquè hi passen les màquines?...), però una mica més amunt d'on s'agafa el remuntador de la Mine quan sortim de la pista la situació canvia: neu crosta, i enfonsats fins als genolls tota l'estona! Quan han passat tres hores i mitja i veiem que encara ens queda més d'una hora per arribar al peu de la canal, en una aproximació que s'havia de fer en dues hores, decidim fer mitja volta i anar a casa a fer migdiada... Algun dia aprendrem que les raquetes serveixen per a alguna cosa més que per a jugar a tennis!

("piada" per Jordi Castells)

ESQUÍ DE FONS

En data 25-01-04 tingué lloc la sortida col·lectiva d'esquí de fons a l'estació d'esquí nòrdic d'Aransa, amb la participació de vint-i-un assistents. Després d'una classe d'iniciació de nivell elemental, els participants novells es dedicaren a posar els coneixements en pràctica, alguns dels quals

Pràctiques. Fotografia de Marti Santamaría

Refugi de Pradell. Fotografia de Marti Santamaría

arribaren a mostrar unes molt bones maneres i decidiren arribar-se, acompanyats amb esquiadors i esquiadores més experimentats, fins a Prat Miró. D'altres feren el circuit de Pedres Blanques i d'altres practicaren a la zona de debutants. El dia fou rodo, amb bones temperatures i el sol present, però sense molestar, i la neu un pel dura.

Els dies 31-01-04 i 1-02-04 va tenir lloc una sortida d'esquí de fons a la Vall d'Aran per a participar a la 26a Marxa Beret d'esquí nòrdic. El dissabte al matí es féu un recorregut pel pla de Beret i descens fins a Montagut, per a entrenar-se una mica i fer un reconeixement del circuit, amb força neu al pla de Beret i algunes torrenteres obertes a la baixada. Amb bona neu i força sol, férem un recorregut de 18 km.

L'endemà el pla de Beret s'omplí de fondistes per prendre part a la carrera. La prova tingué lloc al mateix pla, per a les disciplines de 10 km, 20 km i 30 km, amb una sortida no massa difícil, 14 traces de sortida fins als primers 600 m i 4 traces fins als 3 km. El cronometratge de la prova fou portat a terme per un xip col·locat a la bota de cada esquiador mitjançant una brida de plàstic, que calia retornar a l'arribada.

El dia fou clar, assolellat i amb molta bona neu. A la carrera participaren els socs següents:

— Manel Arnaud, en la distància de 20 km, amb un temps de 2 h 50 min 11 s, classificat al lloc 265 de la seva categoria.
— Marti Santamaría, en la distància de 30 km, amb un temps de 2 h 53 min 20 s, classificat al lloc 151 de la seva categoria.

Les properes sortides seran el 14 de març a Font Romeu i el 27 i 28 de març a Platò de Bellel.

Abans de la sortida. Fotografia de Marti Santamaría

Marti Santamaría

ACAMPADA

CALÇOTADA 2004

SORTIDA ----- Dia 7 de
 Març
 HORA ----- 2/4 D'11
 LLOC ----- Institut
 Gala Placidia
 PREU ----- 30 € tot
 inclòs

VISITAREM ----- Les
 Bodegues Torres
 DINAREM ----- Restaurant
 La Marinada
 LLOC -----
 Llorens del Penedès

CONCURS / EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES

Es convoca un concurs / exposició de fotografies entre els socis participants en activitats organitzades per l'entitat des de l'octubre del 2003 al setembre del 2004.

Tècnica. La tècnica utilitzada és lliure (fotografia en blanc i negre o color, fotocomposició, fotomuntatge, imatges processades per ordinador, etc.)

Presentació. Les obres, degudament protegides i lliures de despeses, s'hauran de fer arribar abans del dia 15 d'octubre del 2004 a la secretaria del CEG.

Format. El format fotogràfic és lliure, fins a un màxim de DIN A3 (297 x 420), i la fotografia s'ha de presentar muntada sobre un cartó ploma, format DIN A3 (297 x 420), de 5 mm de gruix. Els treballs que no s'ajustin al format podran ser rebutjats. Com a màxim es poden presentar tres fotografies per autor, les quals han de ser inèdites. Al revers del cartó ploma s'hi ha d'adherir una etiqueta on ha de figurar, únicament, el text "Concurs fotogràfic d'activitats del CEG, edició 2004", l'activitat, la tècnica utilitzada i el lema escollit per l'autor. En cap cas no hi ha d'haver elements que permetin que el jurat pugui endevinar la procedència o autoria del treball. El treball s'ha d'acompanyar d'un sobre, opac, a l'exterior del qual hi ha d'haver les mateixes dades que a l'etiqueta adherida al revers del DIN A3. Dins del sobre hi ha d'haver una altra etiqueta adhesiva amb el lema, el nom i l'any de naixement de l'autor, l'adreça postal i/o electrònica i el número de soci.

Exposició. Les fotos seleccionades seran exposades del 19 al 31 d'octubre a les instal·lacions del Club. Les obres guanyadores quedaran en propietat del Club Excursionista de Gràcia, que podrà copiar-les o utilitzar-les sense limitació per a promoció i divulgació, indicant-ne el nom de l'autor/a. La resta es podran retirar a la secretaria del club del 8 al 18 de novembre. Si les obres no són retirades en el termini previst, s'entendrà que l'autor hi renuncia.

Premis. S'escolliran per votació popular les millors fotografies, i se'n premiaran amb un val de material de muntanya les tres que hagin obtingut més vots. De les fotografies votades s'escolliran les més adients per a confeccionar el calendari del Club del 2005.

Observacions. Els participants s'han de responsabilitzar que no hi hagi drets de tercers sobre las obres presentades, així com de tota reclamació per drets d'imatge.

Consultes: muntanyesregalades@infonegociom.com.

La inscripció a aquest concurs és gratuïta.

Ramon Izquierdo

Butlletí Social núm. 78

IN MEMORIAM

PARLEM DE TU, ALEXANDRE

A les exèquies ens varen donar el recordatori.
Reprodueix un poema de Miquel Martí i Pol,
aquell que diu:

Parlem de tu

(de tu, Alexandre Marcet i Reverté)

**però no pas amb pena.
Senzillament parlem de tu,
de com ens vas deixar,**

(a poc a poc des de feia temps, definitivament el 30 de
desembre passat)

**del sofriment lentíssim
que va anar marfontent-te,
(a causa d'un Alzheimer implacable)**

de les teves coses parlem,
(del GEDE que vas fundar, del Club que vas presidir, dels
refugis que vas impulsar, del Vèrtex que vas dirigir)

i també dels teus gustos,
(aquelles cerveses amb els companys de joventut al Café
Vienès, aquella pipa que sempre s'apagava)

del que estimaves
(la muntanya, la música, la lectura...)

**i el que no estimaves,
del que feies**
(els teus *Homes de gesta*, els teus *Grans personatges de
la muntanya*, la teva prodigalitat com a escriptor)

i deies
(aquella estrofa cameriana de les dues amigues, la rossa i
la bruna, que a vegades servia per saludar-nos)

i senties;
(una gran admiració pels primers pirineistes)

de tu parlem, però no pas amb pena.
(malgrat tot, sentim l'ombra d'una pena sobre nostre, una
pena que pots ser no és per tu, Alex—Alex de Lorelei—, sinó
per nosaltres mateixos, els teus amics que sofim la teva
absència.)

CARLES ALBESA I RIBA

BAIXES PER DEFUNCIÓ

18-12-2003 Antoni Brosa Soci 927

30-12-2003 Alexandre Marcet Soci 1.014

LA CINGLERA

He pujat per la cinglera
aquest jorn de primavera
per un grau fosc i enclotat;
el corriol s'enfilava
i jo aviat freturava
per arribar dalt l'espadat.

L'abísme em remembrava
quan feia bona grimpada
i escalava a pleret,
cercant fissures i preses
i sens gaires futilses
assolia prest la paret.

Avui, amb il·lusió vera
ascendeixo la cinglera
per aquest frèstec viaranç,
que mena a la catifa
de prats verds, i que em revifa
reconforta, dóna afany...

Quin gaudi vèncer el cingle,
i d'ací fitar la timba
per contemplar l'eternal,
assaborir tota flaire
que endega el suau aire
i que s'escola tan banal...

He pujat per la cinglera
aquest jorn de primavera
per un grau fosc i enclotat,
i l'afrau que en dominava
per fi tota esclatava,
l'encañerí en llibertat!

ALEXANDRE MARCET

TAFANEJAR PER BARCELONA

EVOCACIONS BARCELONINES

BAIXADA DE SANTA EULÀLIA. "Veient Acostar Les Flames", plafó de rajoles (lloc: carrer de Sant Sever).

LÀPIDA HEBREA. Al carrer Marlet, núm. 1, làpida amb inscripció hebrea (traducció: El santo Rabino Samuel Hasareri, nunca se acabe su vida, any 692).

FONT DEL CARRER DE PORTAFERRISSA. La Porta Ferrissa era una de les portes de la segona muralla de Barcelona. La inscripció està repartida en tres quadres de rajoles.

La Porta Ferrissa. Fotografia d'Antonio Moreno

CARRER DE PETRITXOL. Entrant al carrer per la plaça del Pl, a l'esquerra hi ha un plafó de rajoles amb "L'auca del Sr. Esteve". Així mateix, en tot el carrer hi ha catòrze plafons de

Auca del Sr. Esteve. Fotografia d'Antonio Moreno

rajoles de la vida del carrer. Al núm. 1: làpida "a Josep Puiggarí, nasqué i visqué en aquesta casa".

Al núm. 3: làpida que diu "En un pis, no sabem quin, hi va viure Moratin".

Al núm. 4: làpida "en aquesta casa va morir Àngel Guimerà".

Al núm. 11: làpida a Montserrat Caballé "va treballar a l'any 1958" (Casa Comella), on també va treballar el nostre amic i soci Josep Casals.

CARRER COMTAL. Entrant al carrer pel Portal de l'Àngel, plafó de rajoles al núm. 2 que diu "Vianant que passeges pel carrer...". Al núm. 15, plafó de rajoles "Sonet al cl..."

CARRER D'ESPOLSA-SACS. Plafó de rajoles "Història sobre les monges del convent...". Lloc: cantonada amb carrer Comtal.

Carrer Espolsa-sacs. Fotografia d'Antonio

CARRER MOLES.

Cantonada amb carrer Comtal, en aquesta casa va néixer Isabel Abad.

Al núm. 26: plafó de rajoles "El Sol al carrer..."

Al núm. 31: plafó de rajoles "1909 reforma al nostre carrer..."

Al núm. 32: plafó de rajoles "Recança deixar el carrer..."

CARRER AMARGÓS.

Cantonada amb Comtal, plafó de rajoles "Al Bisbe de Barcelona, Casaña...". Al final del carrer, plafó de rajoles "Vianant no passis..."

PLAÇA RIUS I TAULET. Al campanar font, làpida "Se construyó en el año 1.864", "Hostilitat de la ciutat contra el servei militar..."

CARRER DE LA CERA. Làpida al núm. 32, "Va néixer en aquesta casa Emili Vendrell, cantaire".

CARRER ALT DE SANT PERE. Al núm. 49, làpida "En esta casa nació el 21 de Diciembre de 1.874 JOSEP M^o SERT, pintor".

N'hi ha moltes més per tot Barcelona...

Antonio Moreno

Adherit a:
Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia
DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

a/e: cegracia@cegracia.com
web: http://www.cegracia.com
Dip. legal: B.9720-1961